

[Weikop.]

Der kan naturligvis være forskellige meninger om liberalisering — det er der allerede givet udtryk for — og om takten for liberaliseringen, hvor hurtigt den skal ske. Også inden for mit parti kan der være forskellige opfattelser heraf, men jeg tror ligesom det ærede medlem hr. Poul Møller at kunne fastslå, at der er almindelig enighed om, at højere told er at foretrække for importrestriktioner; så kan der igen være forskellige meninger om de toldsatser, der må anses for passende for at klare overgangsvanskelighederne. Hvis der ikke kan opnås enighed om en passende told, således som det er sagt for lidt siden, kan det konservative folkeparti måske nødes til at anbefale fastholdelse af visse varer på bunden liste, varer, som man i øvrigt ønskede skulle gøres til genstand for fuldstændig fri import. Men det må tiden vise, for det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Poul Møller sagde, at toldlovsforslagets skæbne vel ikke kan siges at være afklaret endnu, og det konservative folkepartis endelige stilling vil, som det også er sagt, først blive taget ved lovforslagets tredje behandling.

Jeg ved meget vel, at spørgsmålet om liberalisering for så vidt kan siges at være et administrativt anliggende, men på den anden side er der jo nu i betænkningen givet sådanne retningslinjer, at man må sige, at disse faktisk får lovskraft. Min personlige stilling til liberaliseringen er for så vidt klar. Jeg kan, således som jeg har sagt det i betænkningen, ikke være med til, at varerne både får en klækkelig toldforhøjelse og bliver på den bundne liste, og jeg tror, at jeg her er ganske på linje med den fraværende handelsminister og med hans forslag. Jeg ønsker, at den liberalisering, der er foreslået af den højtærede handelsminister, fastholdes; i hvert fald kan jeg ikke tænke mig, at regeringen eller den højtærede handelsminister kan være indforstået med, at de varer, som den højtærede handelsminister med tilslutning af et flertal i udvalget foreslår overført fra fri liste til bunden liste, også skulle være behæftet med meget høj told. Derfor var det, at jeg gerne ville have spurgt den højtærede handelsminister — jeg ved ikke, om den højtærede finansminister kan svare på det — om det havde været hans tanke

både at forhøje tolden og lade varerne forblive på bunden liste, eller om det dog ikke var hans tanke, at forudsætningen for den højere told var, at der blev fri indførsel. I betragtning af den fortid, som det radikale venstre og retsforbundet har på disse områder — det har man også været inde på her — kunne jeg fristes til at stille dette spørgsmål også til de to partier.

Jeg er, som man måske vil vide, ikke nogen tilhænger af toldforhøjelse, men ligesom det ærede medlem hr. Poul Møller foretrækker jeg langt en højere told fremfor importregulering. En gennemgang af de toldsatser, der her kan være tale om — også jeg har jo beskæftiget mig hermed — viser, at adskillige af de ret høje toldsatser, som foreslås, ikke engang ligger på højde med de toldsatser, som landene inden for de syv har. Når jeg går ind for told, er det også, fordi den jo vil blive afviklet. Derfor er jeg altså af den opfattelse, at told er at foretrække fremfor et bevillingssystem, hvorefter der for så vidt gives bevillinger til højre og venstre, og som bringer os i den situation, at store importører får mere, og nye importører skal slås om måske en lidt større pulje; men alle, også retsforbundets tilhængere, skal stadig stå med hatten i hånden for allernådigst at få sikret en måske oven i købet for lille indførselsbevilling. Jeg mener imidlertid ikke selv at kunne gå med til toldsatser på 25 pct. eller derover på virkelige forbrugsvarer, uden at der bliver fri import.

Jeg kunne meget vel tænke mig, at både retsforbundet — det har vi jo hørt nogle gange — og måske også det radikale venstre vil sige til mig, at vi dog nu er på vej med liberaliseringen, og at man dog må tænke på de fordele, dette indebærer. Retsforbundet ville måske føje til, at det er retsforbundets skyld, at vi er nået så vidt. Heroverfor vil jeg hævde, at den liberalisering, der nu skal finde sted, hverken skyldes retsforbundet eller det radikale venstre; den skyldes ganske simpelt, at vi nu tvinges — efter min mening med alt for stor hast og uden de nødvendige indgående overvejelser — til at gennemføre liberaliseringen, fordi vi skal ind i et større marked.

Det er årsagen, og når vi tænker på alle de deputationer, 140 eller 150, der har været i toldudvalget, og tænker på de hundredvis